

(Van een onzer verslaggevers)

TIEL — „Wij zijn geen Prikkebenen”, zegt secretaris Hans van de Berg van de nieuw opgerichte Tielse afdeling van het Instituut voor Natuurbeschermingseducatie (IVN) bijna verontschuldigend. „Kijk maar om je heen, het is niet meer zoals vroeger, dat het vaak met excentrieke mensen waren die de natuur in trokken”.

Wie Hans' raad opvolgt en om zich heen kijkt - in een met wat schermen gecreëerd zaaltje van de Drumptse Hof in Tiel - zal beamen wat hij zegt. Er zijn 25 mensen - evenveel mannen als vrouwen - aanwezig om de oprichting van het IVN te bekrachtigen.

Het mogen dan geen prototypes van meester Prikkebenen zijn, ze stralen toch iets uit dat een heel eigen sfeertje geeft. Men is vriendelijk, blijmoedig, keurig in het taalgebruik, enthousiast voor de „kleine dingen des levens”: vlinders, vogels, bomen, organismen die overigens - voor wie er oog voor heeft - even boeiend zijn als het meest omstreden organisme dat er bestaat: de mens.

Deze mensen - er zijn er overigens al wel zo'n vijftig lid van het IVN Tiel en omstreken - lijken nog niet meegesleept te zijn en waarschijnlijk ook niet te worden door het elektronisch speelgoed, om eens een element uit het huidige tijdperk aan te geven. Een flinke wandeling door de uiterwaarden, een gezinsdagje in het Zoelense bos of een verblijf van enkele uren op een domein van vogels, spreekt hen meer aan.

QUIZ

Die avond van de oprichting in de Drumptse Hof kunnen de leden van het IVN, dat als ondertitel sinds enkele jaren „vereniging ter bevorde-

TIEL IS GEEN WITTE VLEK MEER OP KAART "NATUURWACHTERS"

„Wij zijn geen Prikkebenen”

Toch sfeertje van blijmoedigheid

ring van het milieubesef” voert, deelnemen aan een quiz. Er staat een doos met twee slurven waar men de handen door kan steken om binnenin iets te voelen waarvan de naam opgeschreven moet worden. Zo zijn er nog een tiental opdrachten. De uitvoering ervan leidt tot een gezellig geroezemoes. De eenvoudige gehuurde ruimte („we kunnen nu iets huren, nog niet zo lang geleden hadden we te weinig financiën en zochten we altijd naar pro deo ruimten”) is enigszins in stijl ingericht. Er staat ook een mini-koe met in z'n rug allemaal lektuur. Op een kast prijkt een opgezette buizerd. Bij nadering van hem blijkt-ie behoorlijk te ruiken naar kamfer.

Tussen de quiz en de opening van de vergadering in vertellen voorzitter Hans de Boer en secretaris Hans van de Beek over de intenties van het IVN en de mensen die er bij aangesloten zijn.

RESPECTABEL

Er zijn in Nederland zo'n 150 afdelingen van het IVN die gezamenlijk het respectabele aantal van bijna 15.000 leden hebben. In Tiel zijn er ruim 50 leden. De grootste afdelingen zitten op de Veluwe met 150 of zelfs 200 aanhangers. Opmerkelijk van de Tielse afdeling is dat er zoveel import bij zit. Het is een lelijk woord voor meest aardige mensen, maar wel het duidelijkst te begrijpen. Om

een of andere reden waren er geen echte Tielenaren zo bevolgen om een afdeling op te richten. „Bij onze vereniging is het niet zoals bij organisaties als Greenpeace, waar je wat geld aan verstrekt en verder niets hoeft te doen”. Er moet gewerkt worden.

Al vanaf 1900 bestaat het IVN maar dan onder een andere naam, de Natuurwachters. Ruim 25 jaar geleden kreeg het de lange naam en weer een tijdje later de ondertitel met de eveneens lange naam.

Hans van de Berg zegt dat de leden van alle rangen en standen zijn, hij spreekt tegen dat er een bepaalde categorie zou domineren. „Van metselaar tot arts, gynaecoloog. Mensen zonder schoolopleiding maar ook met een hogere agrarische school”.

WITTE VLEK

Lezingen, wandelingen, excursies, exposities, inventarisaties van flora en fauna, vrijwillig landschapsbeheer, het valt allemaal onder de taak die het IVN zichzelf belangeloos heeft toegedacht.

Tiel was een witte vlek op de veldbiologenkaart van Nederland. Er is alleen een NJN, een Nederlandse Jeugdbond voor Natuurstudie en

een milieuwerkgroep. Van de eerste moeten de leden statutair bij een bepaalde leeftijd letterlijk en figuurlijk de kuierlatten nemen en de laatstgenoemde is - volgens het IVN - vooral een pressiegroep. De milieuwerkgroep kent een kleine edoch harde kern van geschoolde onderzoekers en barricadebestormers, maar is geen groep die zich toelegt op „veldwerk”, zoals het IVN. Door dat veldwerk wil men de mensen enthousiast maken voor de natuur en dat kan ook inhouden dat er op de protesttoer gegaan wordt, maar uitgangspunt is dat niet, verre van dat.

„We proberen interesse te kweken en dan zien we wel wat er van wordt”, meent Hans van de Berg.

Er zijn 25 personen aanwezig in het zaaltje, ook twee vertegenwoordigers van het districtsbestuur. Voorzitter Hans de Boer vertelt in zijn inleiding dat er na een jaar „i.o.” wel eens overgegaan mag worden tot een definitieve oprichting. Als niemand daar iets tegen heeft..., en niemand heeft er iets tegen. „We willen dat vieren”, zegt De Boer, „het eerste kopje koffie in de pauze is voor rekening van het IVN”.

Bestuursleden zijn Ellen Harmsen,

Wilma Wiersma, Ada Mouthaan, Hans van de Berg, Hans de Boer, Hans Webeling en Toon Stam.

SCHOOL

Het IVN wil zoveel mogelijk mensen bij de club betrekken, want dat betekent dat er veel werkgroepen opgericht kunnen worden, die een bepaald project op zich kunnen nemen. Het is in die zin ook niet zo verwonderlijk dat men voor wat reclame de scholen wil benaderen. Niet alleen om de interesse van scholieren te wekken voor het IVN, maar in eerste instantie voor de natuur. Hans van de Berg legt de vergadering uit dat bij het ontbreken van schoolbiologen bij het basisonderwijs in Tiel een handje geholpen wordt. Zo is er een lesbrieftje gemaakt over bomen. Daarmee kunnen onderwijzers zo ze willen het veld in gaan met de leerlingen.

Dan het „grotere publiek”. „We willen ook iets doen voor iedereen”, zegt Van de Berg. „We hebben al eens een uiterwaardenwandeling gehouden en dan komen er toch wel even 40 a 50 mensen opdruiven. Een paddestoelentocht, idem dito. Dus slaat het aan”.

Populaire onderwerpen worden niet geschuwd. Op 9 oktober is er voor het hele gezin in het Soelense Bos een project met allerlei opdrachten. Op 5 en 7 november zijn er paddestoelenactiviteiten.

„En dan”, zegt Van de Berg, „zijn er voorbereidingen gaande voor een cursusblok van vier a vijf lessen. De bedoeling is die in het voorjaar te geven. Onze filosofie is: van elke cursus en wandeling blijven altijd wel wat mensen als leden achter”. Behalve voor het „grote publiek” worden er voor de eigen leden ook dingen georganiseerd. Zo zijn er een vogelwerkgroep („tochtjes met name gericht op de vogelherkenning”) en een plantenwerkgroep („determineren”).

Een groot project zou zijn een „natuurgids cursus”, „maar zo ver zijn we nog niet, dan moeten we nog wat meer body hebben”, zegt Van de Berg.

1989 is een vlinderjaar, brengt hij z'n gehoor nog eens in de herinnering. „Dat spreekt een heel breed publiek aan en daar willen wij wat aan gaan doen, een wandeling, een lezing, een expositie, om het IVN in Tiel wat meer gezicht te geven”.

BEGUNSTIGERS

Tenslotte komt Hans Webeling, de penningmeester, nog aan het woord. Hij laat weten dat weliswaar de nadruk gelegd wordt op actieve leden, maar dat het ook mogelijk is om wat minder dominerend deel uit te maken van de club. Daartoe kan men dan donateur worden. „In de toekomst maakt het niet veel uit”, aldus Webeling. Een slimmer merk op dat het voor de vereniging wettelijk uitmaakt in de afdracht van een deel van het lidmaatschapsgeld richting hoofdbestuur. Voor een lid is die afdracht er wel, voor een donateur niet. Het geld van de laatstgenoemden komt alleen ten goede aan de plaatselijke afdeling. „Wat we dus eigenlijk willen hebben, zijn zeer actieve donateurs”, wordt gegrapt.

Tiel 14/9-89